

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 281/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Martinom Jankovičom, Železničná 257/19, Revúca, proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/120/2021 z 24. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a základného práva na spravodlivú odmenu za vykonanú prácu podľa čl. 36 ods. 1 písm. a) ústavy a čl. 28 listiny, ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:

3. Sťažovateľ ako obhajca *ex officio* zastupoval v trestnom konaní vedenom okresným súdom osobu obvinenú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona. Sťažovateľ si uplatnil na okresnom súde nárok na priznanie odmeny za právne služby poskytnuté obvinenému, a to v celkovej výške 1 650,36 eur. Trestné konanie bolo

právoplatne skončené vydaním trestného rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. decembra 2021.

4. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 11T/120/2021 zo 17. februára 2022 rozhodol o priznaní celkovej odmeny a náhrady hotových výdavkov a straty času vo výške 1 462,63 eur.

5. Uznesenie vyššieho súdneho úradníka napadol sťažovateľ sťažnosťou, keďže nesúhlasil s nepriznaním mu odmeny za 1 úkon právnej služby, a to podanie a spracovanie písomného vzdania sa práva obvineného podať proti trestnému rozkazu odpor, a s nepriznaním mu náhrady za cestu Revúca – Rimavská Sobota pri úkone prvej porady s klientom.

6. Okresný súd uznesením sp. zn. 11T/120/2021 z 24. marca 2025 sťažnosť sťažovateľa zamietol.

7. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že nepodanie odporu proti trestnému rozkazu má tie isté účinky ako podanie písomnosti – vzdania sa práva obvineného podať proti trestnému rozkazu odpor a obhajca by mal pri vykonávaní právnej pomoci pre obvineného myslieť aj na samotnú hospodárnosť predmetného zastupovania.

8. K nepriznaniu náhrady za cestu Revúca – Rimavská Sobota pri úkone prvej porady s klientom okresný súd uviedol, že „... vo svojom vyúčtovaní si prevzatie obhajoby spojil s prvou poradou s klientom vykonanou dňa 6. 8. 2021 a s preštudovaním vyšetrovacieho spisu zo dňa 28. 7. 2021. Súd mu preto priznal náhradu hotových výdavkov a straty času len za jeden úkon. V danom prípade mal obhajca možnosť si preštudovanie vyšetrovacieho spisu vyúčtovať ako osobitný úkon právnej pomoci, nakoľko literu zákona pre priznanie odmeny prevzatia zastúpenia splnil prvou poradou s klientom, ktorá je naviazaná na daný úkon právnej pomoci prevzatia zastúpenia, za ktorú mu súd uznal odmenu a tiež náhradu za hotové výdavky a stratu času.

Predseda senátu sa nestotožňuje s tvrdením obhajcu v sťažnosti, že predmetné úkony, ktoré spojil do jedného sa môžu posudzovať len spoločne podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky, nakoľko aj v čase rozhodovania o odmene trov právneho zastúpenia si mohol obhajca podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vyúčtovať oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania ako osobitný úkon, ktorého vykonanie nie je možné nahradiť nečinnosťou tak ako v prípade prvého namietaného neuznaného úkonu v predmetnej sťažnosti.“.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ sa domáha prieskumu napadnutého uznesenia z dôvodu, že priznaním mu odmeny za poskytnuté právne služby v rámci *ex offio* obhajoby obvineného v trestnom konaní v celkovej sume 1 462,63 eur namiesto sumy 1 650,36 eur (rozdiel 187,73 eur) došlo k zásahu do sťažovateľom označených základných práv a slobôd podľa ústavy, listiny, ako aj práv podľa dohovoru a dodatkového protokolu.

10. Sťažovateľ zastáva názor, že bolo povinnosťou okresného súdu priznať mu odmenu za úkon právnej služby – podanie a spracovanie písomného vzdania sa práva obvineného podať proti trestnému rozkazu odpor, keďže Trestný poriadok takýto úkon pozná a je obsiahnutý v § 356 písm. c). Taktiež zastáva názor, že Trestný poriadok neumožňuje posudzovať účelnosť alebo neúčelnosť úkonu právnej služby, lebo takýto pojem nepozná. Napokon sťažovateľ poukazuje na skutočnosť,

že v iných, sťažovateľom predložených rozhodnutiach okresného súdu mu odmena za identický úkon právnej služby priznaná bola.

11. Cestu z Revúcej do Rimavskej Soboty sťažovateľ musel vykonať na účely nahliadnutia do trestného spisu na účely poskytnutia plnohodnotnej obhajoby obvinenému. Nič na veci nemení skutočnosť, že úkony právnej služby z 26. júla 2021, 28. júla 2021 a zo 6. augusta 2021 bolo možné posúdiť len ako jeden úkon.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho základných práv podľa ústavy, listiny a práv podľa dohovoru napadnutým uznesením, ktorým okresný súd rozhodol o priznaní odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a straty času.

13. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiu či zásahom všeobecných súdov je výlučne založená na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávnych princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom boli alebo neboli dotknuté chránené práva alebo slobody fyzickej osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o sťažnosti nie je pokračovaním konania v ďalšej inštancii mimo rámca všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, I. ÚS 129/2015).

14. Sťažovateľ v sťažnosti namieta postup okresného súdu, ktorý rozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o priznaní odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a straty času v sume o 187,73 eur nižšej, než akú si vyúčtoval sťažovateľ.

15. Odhliadnuc od bagateľnej podstaty predmetu konania, ústavný súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je jasné a ústavne udržateľné. Argumentácia prezentovaná sťažovateľom je len jednoduchou polemikou na úrovni zákona a chýba jej ústavnoprávny rozmer.

16. Sťažovateľovi skutočne nič nebránilo v tom, aby on ani jeho klient – obvinený nepodali odpor proti trestnému rozkazu a dosiahli tak nečinnosťou to, čo spísaním podania o vzdaní sa práva na podanie odporu. Záver okresného súdu o nehospodárnosti takého úkonu je akceptovateľný z pohľadu jeho ústavnej udržateľnosti. Je síce pravom obvineného vzdať sa odporu, iný uhol pohľadu je však na kritický úkon z hľadiska účelnosti výkonu obhajoby, resp., naopak, jej účelovosti, teda bez fakticky podloženého dôvodu na (v situácii daného typu neštandardný) postup bez materiálneho prínosu pre obvineného (resp. s výlučne náhradovým benefitom pre zastupujúceho advokáta).

17. Pokiaľ ide o rozdielnu rozhodovaciu prax okresného súdu pri priznávaní/nepriznávaní odmeny za úkon spísania podania o vzdaní sa práva na podanie odporu, rozhodne nie je úlohou ústavného

súdu zjednocovať rozhodovacia prax okresných súdov vo veci priznávania odmeny za obhajobu *ex offio* v trestnom konaní.

18. Rovnako ústavne udržateľná je argumentácia okresného súdu týkajúca sa nepriznania náhrady za stratu času a hotových výdavkov za cestu sťažovateľa z Revúcej do Rimavskej Soboty. Uvedená náhrada je naviazaná na úkon právnej služby. Išlo o úkon právnej služby označený ako prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v Ústave na výkon väzby a trestu odňatia slobody Košice-Šaca, v súvislosti s ktorým sťažovateľovi bola priznaná náhrada za stratu času a hotové výdavky súvisiace s cestou.

19. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

20. Z už uvedených dôvodov musel ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2028 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

21. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu